

ІЗ ВІРОЮ У ЩАСЛИВУ ДОЛЮ живуть учні Олександрійської школи-інтернату

Підвалини

У основи бору, що пригорнувся до села Олександрія Рівненського району, живе своїм розміреним і насиченим життям загальноосвітній навчальний заклад, в якому переймають науку бути справжньою людиною діти-сироти і ті, хто позбавлений батьківської опіки, а віднедавна – котрі опинилися у складних життєвих ситуаціях. Останні почали навчатися тут завдяки рішенню депутатів обласної ради. Адже нині чимало таких сімей, в яких діти не мають належних умов для повноцінного виховання. Цій школі виповнилося 5 років.

А виросла школа-інтернат на базі двох колишніх захрипних дитячих таборів відпочинку. За державні кошти та кошти спонсорів приміщення реконструювали, створили належну навчально-матеріальну базу, підібрали працівників. І з 2006-го комунальний заклад «Олександрійська школа-інтернат» запрацював. До послуг юних господарів – навчальний і спальний корпуси, клуб-ігальня, медичний комплекс, актовий та спортивний зали, міні-футбольне поле, тренажерна кімната. Словом, є все необхідне для черпання знань, духовних і фізичних сил. Першим директором її була талановитий педагог та організатор Валентина Забедюк.

– Як було це на перших порах не просто! – пригадує вона.

Ще б пак! Що не учень – суцільна проблема. Бо ж з вулиці, з сімей, де побутували сварки, бійки, пиятика... Але педагогічний хист і доброта всіх працівників перемагали й перемагають у двобой за людське утвердження. Тягнуться

діти до таких педагогів, як вчитель історії Петро Кононець, лаборант Олена Лисиця, вчитель фізкультури Василь Ткачук, вчитель трудового навчання Тамара Малишевська та інших старших порадників і вчителів, які замінили їм батьків і родичів.

Долі

А долі в дітей – і різні, і чимось схожі. Було, молоду сім'ю зі Здолбунівщини нужда змусила виїхати на заробітки в Росію. Разом із батьками подалися в чужий край і троє їхніх неповнолітніх дітей – син і дві дочки. Вони й опинилися там сам-на-сам із вулицею. Відтак потрапили в місцевий дитячий притулок, звідти – в Рівненський, а з нього – сюди. Дівчатка пішли в старші класи, а хлопчик став другокласником. І досить швидко у запущених учнях побачили справжні таланти. Одна із сестричок навіть

стала переможцем обласного конкурсу «Ні! – наркотикам» і отримала в подарунок від його організаторів комп'ютер. А після школи виїшла заміж, знайшла роботу. Її ж братика забрали в прийомну сім'ю добри люди.

А ось уродженець Херсонщини В'ячеслав Бездольний (!) як круглий сирота залишився на виховання у рідного дядька. Він і віддав хлопця у Вербську школу-інтернат, що в Дубенському районі. Звідти Славко потрапив в Олександрію. І не жалкує.

– Де я не був, такої доброти, щирості і турботи про себе, як тут, не відчував, – зізнається нинішній одинадцятикласник. – Усе в цій школі супер: і умови навчання, і проживання, є чим зайнятися, з ким поділитися радістю і печалю.

– А після школи куди збираєшся? – запитав я хлопця. Натомість почув:

– Мрію стати залізничником, хочу гарно жити.

І в очах Славка – іскорки нестримного бажання стати самодостатньою людиною. Не випадково під

час проведення народними умільцями майстер-класів побачив юнака біля суто чоловічих справ – гончарства та ковальства. Власне, вихованцем школи-інтернату в цей святковий день було чому і в кого попитатися. До них завітали аж 32 майстри декоративно-вжиткового мистецтва! Неабияку зацікавленість у школярів викликали такі древні ремесла, як соломоплетіння, вишивка, кераміка, ліплення, аплікація, жервопис... Тішилися цьому Микола Огородник зі Здолбунова, Ольга Осейчук із Берез-

ного, Людмила Михальська з Волині, Вікторія Кисіленко та Сергій Торуня з Рівного, інші відомі народні умільці.

У цей день у школі відбулася ще одна знакова подія: тут відкрився шкільний музей «Ремесла Волині». Символічну стрічку перерізали керуючий справами виконавчого апарату обласної ради Микола Яцюк і директор закладу Наталія Тарасевич. За словами Миколи Івановича, цей чудовий і багатий музей має стати духовним центром не лише для інтернатівців.

На святковому ж дійстві, наповненому змістовною концертною програмою, гості вітали ювілярів і підносили їм гостинці. Зокрема від обласної влади школярі отримали новий кольоровий телевізор. Теплі слова на адресу колективу закладу прозвучали з уст начальника управління освіти і науки облдержадміністрації Івана Ветрова, голови обкому профспілки працівників освіти і науки Юрія Кравця, директора обласного краєзнавчого музею Олександра Булиги, інших поважних гостей.

• Юрій Береза

